

ДИМЧО ДЕБЕЛЯНОВ
КОГАТО НОЩ СЕ СПУСНЕ
НАД ЗЕМЯТА...

chitanka.info

*Когато нощ се спусне над земята
и морний ден в незнаен край замине,
самин кат плаха сянка в тъмнината
заскитвам аз сред тъмните градини.*

*И дълго вслушан с трепет непонятен
в словата на кристалното мълчанье,
аз спомням за деня си невъзвратен
и пролетното слънчево сиянье.*

*Предчувствие смътно болен дух обзима,
избликва кръв из цъфналите рани
и пламва мъката неугасима
зарад искрите, рано разпиляни.*

*Тогава морен спирам край фонтана
и плача с тях — те мойта скръб дозели, —
оголени върби през есен ранна
и кипариси в сѣн чела навели.*

ЗАСЛУГИ

Имате удоволствието да четете тази книга благодарение на *Моята библиотека* и нейните всеотдайни помощници.

МОЯТА БИБЛИОТЕКА

<http://chitanka.info>

Вие също можете да помогнете за обогатяването на *Моята библиотека*. Посетете **работното ателие**, за да научите повече.